

عنوان مقاله:

ساده زیستی کارگزاران و ثبات نظام سیاسی (مبانی قرآنی و روائی اندیشه امام خمینی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی، دوره 14، شماره 54 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

بهروز رشیدی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، گرایش جامعه‌شناسی سیاسی، واحد شهرضا، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا، ایران

مسعود جعفری نژاد - استادیار گروه علوم سیاسی، واحد شهرضا، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا، ایران. (نویسنده مسئول)

یحیی فوزی - استاد علوم سیاسی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در قرآن کریم بر ضرورت ساده زیستی تاکید فراوان شده است. از منظر قرآن کریم ساده‌زیستی از یک سو موجب سلامت نفس و حفظ تقوی و همدلی و همیاری با محرومان و مستضعفان و رسیدگی به امور آنان می‌شود، از سوی دیگر از دیدگاه قرآن خوی استکباری و اشرافی و تکاثر و اسراف و اتراف و تبذیر و تجمل‌گرایی و دنیاپرستی ناشی از آن از عوامل اصلی غفلت، لهو و لعب و فراموش کردن خداوند است و ظلم و ستم و تعدی به حقوق دیگران از نتایج طبیعی آن خواهد بود. که نتیجه آن براساس قانون الهی، هلاکت و اضمحلال جوامعی است که به این شیوه و سلوک مبتلا و بر آن اصرار دارند. به تبع این بینش و آموزه قرآنی، روایات، سخنان، احادیث و سیره عملی و نظری معصومین(ع) مشحون از پرداختن به محاسن و فوائد دنیوی و اخروی ساده زیستی و مذموم دانستن و نکوهش تجمل‌گرایی، دنیاطلبی، غرور و تفاخر است. امام خمینی که به معارف اسلامی اشراف کامل داشت با بهره‌گیری از این آموزه‌های قرآنی و روایی همواره در سیره عملی و نظری خود از یک سو ساده‌زیستی و پرهیز از تجملات و تفاخر را سرلوحه زندگی خود قرار داد و از سوی دیگر با دغدغه ای کاملاً مشهود و مبرز از بدو بنیان‌گذاری جمهوری اسلامی ایران به دولتمردان، کارگزاران سیاسی، متصدیان و مدیران ارشد نظام جمهوری اسلامی ایران به صورت موکد بر حفظ ساده‌زیستی و تواضع و پرهیز از تجمل‌گرایی و رفاه‌طلبی و به تعبیر خودشان حفظ خوی کوخ نشینی و پرهیز از خوی کاخ نشینی تاکید مصرانه داشت.

کلمات کلیدی:

ساده‌زیستی، تجمل‌گرایی، قرآن کریم، روایات و احادیث، امام خمینی(ره)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443539>

